

Commissie Intervisie en Coaching

Dokter en Familie

Bij een Intervisie bijeenkomst kwam een van de deelnemers met een voorbeeld waar ze als mens, als dokter en als zeer nabij familielid mee te maken had. Als dokter hebben we allemaal ouders die een keer het laatste jaar van hun leven leven, die een keer doodziek kunnen worden, of in een ziekenhuis of verpleeghuis belanden.

Wat doe je in die laatste fase? Welke rol neem je - naar je andere ouder, naar je broers en zussen, naar je eigen kinderen? De rol van behandelaar nemen we niet: dat spreekt voor zich. Maar als je degene bent die het meest medisch onderlegd is dan wordt je doorgaans de verbindende schakel tussen de betrokken behandelaars en verpleegkundigen/verzorgenden aan de ene kant, en jouw familie aan de andere kant. In het proces van afscheid nemen van een stervende dierbare is het laatste deel belangrijk voor iedereen. En dan wordt het weekend.

In ons voorbeeld bleek buiten kantoortijd impliciet de rol van regisseur over het medisch doen en laten weer groter te worden, naast de communicatierol, naast het begeleiden en steun bieden aan de andere ouder. Een broer kon het niet meer aanzien en ging de kamer niet meer binnen. De vraag is gebleven of de lijdensweg dat laatste weekend anders had gekund.

Thema-titel van deze intervisie bijeenkomst was: "Gepaste Zorg". Het is een voorbeeld van nemen van de "gepaste rol". Maar wanneer je zelf emotioneel zeer betrokken bent dan kun je die rollen niet scheiden. Sterker nog: buiten kantoortijd gaat iedereen jouw kant op kijken. Wie zorgt voor de dokter zelf in de familie wanneer het weekend is?